

« zurück blättern vor »

DYCH subst. m., ab 1764; ‘Fleisch für den Braten’ – ‘mięso na pieczeń’: vor 1764 TR *cielęcía pieczenia z dychu*. ◦ vor 1900 Sw *D[[ych]] cielęcy*. – TR, L, Sw (rzeż.). ◦ **Etym:** nhd. *Diech* subst. n. (f. m.), ‘Oberschenkel an Menschen und Tieren’, GRI. ◦ **Hom:** *dych* subst. m., ‘Atem’, bel. seit 1690, L, zuerst geb. L. ◦ **Der:** *dyszek* subst. m., ‘Kalbs- oder Hammelkeule; Seite vom Rückenstück am Kalb oder Hammel; geräucherte Schinkenhälfte’, vor 1807 L *dyszek cielęcy*. ◦ (†1871) 1925 Niemoj.J.Wspom. 444, DOR *Na stacji w Piotrkowie pożywiliśmy się wybornym dyszkiem (miejscowe wyrażenie) baraním, czyli pieczenią skopową*. ◦ (1881) 1951 Bał.Dziady 193, DOR *Pójdiesz do jatek, kupisz mi dyszek cielęcy*. ◦ 1953 Czerny Kuch. 54, DOR *Najbardziej wyborowe części tuszy przeznaczają się pieczone. I tak: z dobrej dojrzalej wołowiny polędwica (...) rostbef, z cielęciny: szynka (dyszek)*. Zuerst geb. L. ❖ LINDE bezieht sich ausdrücklich auf TROTZ, kennt das Wort also nicht, wohl aber *dyszek* (s.o.). SWIL hat weder *dych* noch *dyszek*. Sw verweist (ohne *dych* zu definieren) auf *dyszek* mit präziseren Inhaltsangaben (s.o.).

« zurück blättern vor »